

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Βιωσιμότητα ελληνικού χρέους

Πριν από ακριβώς δύο χρόνια, το Μάρτιο του 2012, έγινε στη χώρα μας η «μεγαλύτερη αναδιάρθρωση χρέους παγκοσμίως». Με το PSI διαγράφηκε χρέος ύψους 106 δις ευρώ, ενώ το πλαίσιο συμφωνίας με τους δανειστές προέβλεπε τη λήψη νέων δανείων ύψους , 130 δις ευρώ. Από τα νέα δάνεια, τα 49 δις ευρώ δεσμεύτηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών, που υπέστησαν μεγάλο πλήγμα στην κεφαλαιακή τους επάρκεια, ενώ έμειναν δίχως ανταλλάγματα τα ασφαλιστικά ταμεία, οι φορείς του Δημοσίου που επένδυσαν σε ελληνικά ομόλογα και τα φυσικά πρόσωπα, που εν μια νυκτί έχασαν αποταμιεύσεις ετών.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΥΠΟΙΚ και της τρόικας, το ύψος του χρέους το 2011 - πριν το PSI - ήταν στο 177% του ΑΕΠ, το 2012 υποχώρησε στο 158% του ΑΕΠ, το 2013 αυξήθηκε σε 176% του ΑΕΠ ενώ το 2014 θα πάει ακόμα χειρότερα, αυξανόμενο στο 188% του ΑΕΠ.

Το Δεκέμβριο του 2012, έγινε η επαναγορά των ομολόγων, η οποία σημείωσε αναλογικά καλύτερα αποτελέσματα, καθώς μείωσε καθαρά το χρέος κατά 20,5 δις ευρώ, αγοράζοντας ομόλογα στις τιμές της δευτερογενούς αγοράς. Και πάλι όμως δεν λύθηκε το πρόβλημα του χρέους, αφού και με το πιο αισιόδοξο σενάριο, το έτος 2020 θα υποχωρήσει το πολύ στο 124% του ΑΕΠ, με το ΔΝΤ να αμφιβάλλει , εάν θα επιτευχθεί ο στόχος αυτός δίχως νέο κούρεμα του κεφαλαίου.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Κεντρικός στόχος του PSI ήταν να τεθεί υπό έλεγχο το ελληνικό χρέος και να καταστεί βιώσιμο, δηλαδή διαχειρίσιμο.

Γιατί δύο χρόνια μετά η συζήτηση είναι ξανά στο ίδιο επίπεδο, δηλαδή στη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, με το ΔΝΤ να υποστηρίζει πως χωρίς νέο κούρεμα του χρέους δεν υπάρχει λύση;

Αθήνα, 17 Μαρτίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών